

CURRER BELLOVÁ:

SIROTEK LOWOODSKÝ

DÍL PRVÝ

PŘELOŽIL DR. KAREL FUNK

Kapitola XV.

Při nejbližší příležitosti mi vše pan Rochester vysvětlil.

Bylo to jednou odpádné, kdy náhodou potkal mne s Adélou na zahradě; mezi tím, co dítě hrálo si s hrkačkou, žádal mne, bych procházela se s ním sem a tam po něj lavičkami opatřené, odkud bylo Adělu vidět.

Nyprávěl mi, že je dekou francouzské tanečnice Celiny Varensové, k níž kdysi choval náruživou lásku. Náklonnost tuto splácela Celina ještě větší vášní, myslil, že její zbožňuje přes to, že je tak osklivým; věřil, že více cení si athletické postavy než ztepilosti Apollona Belvederského.

"Nuž, slečno Eyrova, tato přednost projevovala anglickému duchu lesním od francouzské vily lichotila mi tak, že jsem jí zafidil celý hotel, dal jsem jí veškerou potřebnou služebnictvo, kočár, diamanty, kašmírové šály, krajky a jiné; zkrátka počal jsem sebe ničit jako každý jiný nezkoušený mladíček. Zdá se, že ne-měl jsem tolik vynalézavosti, a bych našel si jinou cestu k hanbě a zkáze, ale klus jsem obvyklou cestou v tupé oddanosti k cili vytčenému, boje se, bych se od něho ani o palec neodchýlil. Měl jsem — jak jsem očekával — o sud všech nezkoušených milovníků. Náhodou přišel jsem kdysi večer k Celině, kdy mne tato ne-očekávala, a nenalezl jsem jí doma; byl teplej večer a já byl již unaven potulováním se po ulicích pařížských, proto usadil jsem se v jejím pokojíku, šťasten jsm, že mohu dýchat ozdušná posvěcenost — nepřehánám — nikdy nepřičítal jsem jí enosti, jež by jí nějak posvěcovaly — byl to spíše zápas po voňavce, jež tu byla zanechala — silná vůně po mošnu a ambře, než nějaká vůně posvěcení. Jíz již počal jsem se dusiti vůni květin tu uschovaných a pronikavým čichem pokropených tu voňavce, když mne napadlo otevřít okno a vyjít ven na pavlání. Byla jasná, tichá noc, ozářená nejen světlem měsíce, ale i plnovýhvě lamp. Na pavlánu byly asi dvě stolic. Posadil jsem se na jednu z nich a vyňal doutník — vezmu si jej teď také — dovolíte-li mi."

Nastala přestávka, v níž pan Rochester si připravil a zapálil doutník; když pak vzal jej do úst a vypustil celý mrak havančského dýmu do studeného a temného vzduchu, pokračoval:

"Tedy měl jsem rád, slečno Eyrová, eukrovinky, a tak "žvýkal" jsem — promiňte mi to strašné slovo — žvýkal jsem čokolá. dově eukrovinky a střídavě pokračuje dával jsem při tom pozor na kočáry, které ujížděly po úpravných ulicích k blízké sousední opěře, když tu uprostřed jasně nocí poznal jsem zřejmě v krásném ozářeném kočáře taženém dvojitě skvostných anglických koní, "povoz," jež jsem daroval Celině. Vraclala se domů; jaký div, že mé srdce netrpělivě bušilo o železné zábradlí, na něž jsem se opíral."

"Jak jsem očekával, zastavil kočár u vrat hotelu, můj plamen (toť byl pravý název pro operní lásku) sestoupil; ač byla zahalená v plášť, což bylo zbytečnou opatrností za tak teplého červnového večera, přece jsem ji ihned poznal, jak seskočila se stupátka vozu, dle její malé nohy, jež vykoukala z pod okraje jejích šatů. Nakláníje se s balkonem, ehtl jsem již zavolat "můj andělu!" hlasem, jež by bylo mohlo slyšet pouze ucho milenký — když tu z vozu vyskočila opětá jiná postava, též v plášť zahalená; bylo slyšet říznoucí ostrub po dialektu a hlava s manáškým kloboukem vzbudila mysl do kleučité hrany hotelu.

"Nepočítala jste nikdy zářivost, slečno Eyrová? Jistě ne. — Nemusím se vás ani ptát, poudržíte jste dosud nepočítala lásky. Obhaj ty poezie musíte teprve okusit; vaše duše ještě spí a šediv, jež by jí probudil, musí teprve přijít. Myslíte si, že asi ve-

škerý život plyne tak volným tokem, jakým až dosud vaše mladost se nesla. Plovou se zavřenými očima a zapanýma ušima nevidíte ani úskali, trčíte z dna proudu ani neslyšíte, jak vlny bijí o skalnaté jejich základy. — Avšak řeknu vám — a pamatujte si slova má — jednoho dne přijde ke skalnaté říčině ve vašem průplavu, kde proud vašeho života roztrfí se ve hlucné víry a lomozné pění; pak buď rozbijete se v atomy o úskali anebo budete vyzdvížena ohromnou vlnou a zanesena do klidnějšího toku — v jakém nyní já se nalézám.

"Dnešní den se mi líbí, mám rád tuto ocelově šedou oblohu, miluji ztrnulost a tichost země za tohoto mrazu. Miluji Thornfield, jeho starobylost, zátiší; mám rád jeho řezatky a jeřabinové květiny, jeho šedé prádelní a řasami temných oken, jež odrážejí kovový lesk oblohy! A přece jako dlouho hnušilo se mi pouhé poměření naň, jak vyhýbal jsem se mu jako hroznému sídlu moru. — Jak dosud hnušilo se mi —"

Zaskřípal zuby a stíhl; stnul a dupnul o stvrdlou půdu. Zdálo se, že nějaká nepřijemná myšlenka se ho zmocnila a držela jej tak pevně, že nemohl dále.

Když se takto zamlčel, šli jsme právě vzhůru stromořadím; před námi stál panský dům. Dívaje se vzhůru na jeho cimbuří, vrhl naň pohled, jaký jsem u něho neviděl nikdy před tím ani potom.

Zdálo se, jako by v jeho velké zřetelně, jež rozvířala se pod jeho ebenově černými brvami, v ten okamžik kruté zápasly spolu hol, hanba, hněv, netrpělivost, hnus a nevole. Kruté musí být zápas, jež měl být překonan; tu však jiný pocit vstal a zvláště byl to pocit vřstůti a zanechala — silná vůně po mošnu a ambře, než nějaká vůně posvěcení. Jíz již počal jsem se dusiti vůni květin tu uschovaných a pronikavým čichem pokropených tu voňavce, když mne napadlo otevřít okno a vyjít ven na pavlání. Byla jasná, tichá noc, ozářená nejen světlem měsíce, ale i plnovýhvě lamp. Na pavlánu byly asi dvě stolic. Posadil jsem se na jednu z nich a vyňal doutník — vezmu si jej teď také — dovolíte-li mi."

"Miluješ Thornfield?" děl ku mně zvedaje prst, na to napsal do vzduchu výstrahu, jež nesla se svými temnými písmeny podél celého průběhu domu mezi hořejší a dolejší řadou oken."

"Miluj jej, můžesh! Miluj jej, smíš-li!"

"Chej jej milovat a smát jej milovat," pravil pan Rochester, "a slovo své dodržím" — dodal mezutě; "odstráním překážky stojící v cestě mému štěstí a mé dobroře, — ano mé dobroře! Chej být lepší slověkem, než jsem byl doposud a než jsem nyní; právě tak jako Jobův leviatan zlomil kopí, šíp a balapartnu, tak i já překážky, jež jím by považoval za tak slabé, jako by byly ze slamy a suchého dřeva."

V tom příběhu k němu Adéla se svou hračkou.

"Přede!" zvolal na ni dsně. — "Drž se opodál, dítě, nebo jdi ku Zofii!"

"Na to tiše šel dále; tu já odvětila jsem se připamatovati mu oho místo, kde náhle byl přerušil své vyprávění.

dámo, připadá mi podivným, že nasloucháte mi klidně, jako by to byla nejobyčejnější věc na světě, když muž jako já světuje své příběhy s operní tanečnicí tak fádne, nezkušené dívece jako jste vy. Ale tato poslední zvláštnost vysvětluje to první, jak jsem již před tím byl poznamenal. Vy se svojí vážností, rozmyslností a mlčelivostí jste jakoby stvořena k tomu, aby vám byla tajemství svěťována. — Mimó to dobře vím, jaké duši to všecko svěťuji, vím, že není schopna náklady, je to duše obzvláštní, jediná toho druhu; na štěstí nechce jí počkdití; a i kdybych tam chtěl něčím, kdyby neškodky ode mne. Čím více spolu mluvíme, tím lépe, neboť kdežto já nemohu vám ublížit, můžete vy mne osvěžit."

Po té odehlyce pokračoval:

"Zůstal jsem na pavlání. Půjdou jistě do jejího pokoje, myslil jsem si. Musím je překvapit."

"Prostřel jsem tedy ruku otevřeným oknem, spustil jsem pak záclonu, zanechávaje pouze malý otvor, jímž bych mohl vše pozorovati; na to jsem zavřel okno až na malý otvor, jímž by šepot zavolaných ven mohl pronikati a tře jsem se vrátil ke svému místu. Jak jsem očekával, stalo se; oba vešli do pokoje. Rychle dýval jsem se otvorem. Celinina komorná vřela, rozsvítila lampu, postavila ji na stůl a odešla. Tak byl nyní párek jasně mému zraku přístup. Obě sundaly své pláště, a tu ušel jsem Varensova v nádherném oděvu, šperky se týpily — ovšem dary to ode mne — přivodce její pak objevil se v důstojnickém stejnozračí — poznal jsem v něm mladého, zpuslého vikonta — zbyřného a hloupého mladíka, a němž někdy setkal jsem se ve společnosti, o němž jsem nikdy ani nepomyslel, že bych jej mohl neznávidět, neboť jsem jím rozhodně opovrhoval. — Když jsem jej tedy poznal, ihned zmizel had mé zářivosti, neboť současně potlačil jsem docela lásku svou k Celině. Žena, která mne klamala pro takového soupeře, nestála mi za to, bych pro ni zápolil; zasloužovala jenom pohrdání, snad i menšího než já, jež jsem se od ní ucehal vodit za nos."

Počali spolu mluvit; řeč jejich však mne nikterak nerozšířila, jsouc plna drzosti, podlosti, bezcitnosti a nesmyslu, mohla se mi spíše zhnusiti než rozložití.

Na stole ležela moje visitka; jakmile jí zpozorovali, počali o mně mluvit; žádný z obou neměl však tolik smelosti nebo vtípu, aby mi přímo vytýkali nějaké vady; pouze surově mne uráželi svými nízkým způsobem; zejména Celina pustila se hodně vtípně do mých tělesných vad. Mívalat často ve zvyku velebiti za vřelého obdivu své "heauté male," jak říkávala; tím hrála se naprosto od vás, ježto řekla jste mi hned při druhé naší rozmluvě černou pravdu, totiž že mne nepovažujete za hezkého. Rozpor ten napadl mne hned —"

"Pane! Jan právě tu byl se vzkačem, že jeden z vašich jednateů přeje si s vámi mluvit."

"Ah, v tomto případě musím zkrátiti své vyprávění. Otevřel jsem okno a šel k nim; oznámil jsem Celině, že ji zbavuji své podpory; naznačil jsem jí, a by opustila hotel; nabídl jsem jí prostředky, aby si mohla okamžitě vypomoci; nedbal jsem jejího křiku, pláče, odporu a křečí, vyzval jsem vikonta na souboj v Boulougneském lese; druhého dne měl jsem to potěšení setkat se s ním; zanechal jsem kuli v jedné z jeho uhořelých, tenkých rukou, slabých jako křídlo kuřete právě se klubajícího; pak myslil jsem, že jsem již vyrovnán s celou tou echáskou. Než na neštěstí obdržela mne Varensova již před šestí měsíci touts deerskou, tvrdě, že je to moje dítě; možná, že tomu tak, ač nevidím žádných nápadných důkazů mého otcovství na její tváři. Pílit je mi podobnější než ona. Za několik roků potom rozšel jsem se s ní, neboť opustila dítě, přehouvala do Italie a nějakým hudebníkem nebo zpěvákem."

"Nemůžu vám, že by měla Adéla nějaké přirozené právo na mou podporu a neuznává ani teď už o podobného, ježto nejsem jejím otcem; avšak když jsem slyšel, že je úplně opuštěna, vřval jsem jí

z bláta a bahna pařížského a přestřílil ji sem, aby vyrůstala čistě v zdravé půdě anglické, venkovské zahrady. Paní Fairfaxová vředala vás, byste jí přestovala. Ted však víte, že je to nezákonný výhonek francouzské tanečnice, a tu snad budete mít o svém postavení a o své svěcení docela jiné mínění, přijdete ke mně jednoho dne se zprávou, že jste si našla jiné místo, a že mne žádáte, bych se ohlédl po nové vychovatelec atd. Že ano!"

"Ne; Adéla není zodpovědná ani za chyby vaše ani za mlatění; lha k ní, a teď, když vím, že je pouhým sirotekem, opuštěným svou matkou a vámi neuznaným, budu lhoti k ní ještě více než dříve. Což mohla bych dáti přednost nějakému zkaženému mazánkovi z bohaté rodiny, jež by nemánila svou vychovatelku jako osoba škodlivou, před opuštěným, malým sirotekem, který lha k ní jako ku příteli?"

"Tedy z toho stanoviska se na tu vše díváte? Ale teď musím již jít; právě tak i vy, neboť se stmívá."

Než já setřvala jsem ještě několik minut a Adéla a Pílotem; honila jsem se s ní a hrála s ní nímém a hrkačkou.

Když jsem pak přišla domů a já sundala jí šepici a plášť, vzala jsem ji k sobě na klín a podržela jsem ji tu po celou hodinu, dovoloje jí zavlati po lhosti, nevytýkáje jí některé malé hrubosti, jež si dovolila a do nichž zabloučila ráda, když se jí přiblížil hovčelo; svědčila to o lehkomyšlnosti její povaze pravděpodobně zděděné od matky, s čímž stěží bylo se shledati u povahy anglické.

Avšak děvaté mělo také některé dobré vlastnosti, a já vše, co bylo u ní dobrého, oceňovala jsem ráda sverchovanou měrou.

Hledala jsem v její tváři a rysech nějakou podobnost k panu Rochesterovi, ale nadarmo; ani jediná stopa v jejím výrazu neukazovala na příbuznost a ním. — Lítovala jsem toho, neboť kdyby byla mohla se prokázatí sebe menší podobností k němu, jistě by jí byl více miloval.

Teprve, když na noc ulehčila jsem se do svého pokoje, mohla jsem klidně uvážovati o všem, co mně byl pan Rochester vyprávěl; jak mi řekl, nebylo v jeho vyprávění nic pravzdačného; vše, co bohatého Angličana ku francouzské tanečnici a její zrádné chování k němu byly asi všední věci ve společnosti. Ale rozhodně bylo něco zvláštního na rozehvění, jež se jej náhle zmocnilo, když vyjadřoval svou nynější spokojenost se způsobem svého života i s jeho nové procitlou zálibou na starobylém ohýdlí a jeho okolí.

Vvažovala jsem o této věci s nídíváním, avšak znenáhla zanechala jsem toho, vidouc, že v přítomnosti nedovodu toho rozluštění a obrátila jsem úvahy svou na způsob chování se mého pána ke mně. Dívčera, kterou mi prokazoval, mohla jsem přičísti na vrub mé mlčelivosti; tak jsem soudila a tak jsem to i pojmala. Jeho chování ke mně zdálo se být po několik neděl mnohem zdvořilejší než poprvé. Nepamatovala jsem se, že by byl dříve takovým ke mně; už nedělal oproti mně posupné a urážlivé poznámky. — Když neočekávaně se se mnou setkal, zdálo se mu to být vítaným, vždy pronesl nějaké vřelé slova a leckdy se i na mně usmál. Když přišla jsem k němu, býval od něho pozvána, tu počil mě tak srdečným přítelům, že jsem věřila, že je skutečně v mojí mé obveseliti jej, a že tyto večerní rozprávky slouží nejen k jeho zábavě, ale též k mému dobru.

(Pokračování)

Zápas. Zlenivělá játra, žlučenko, žlučnatost a závrť jsou obyčejně velmi snadno odstraněny, je-li závrť použito Severových Pilulek pro játra (Severa's Liver Pills). Působí ony příjemně a prolamují dostatečně, tak aby odstraněna byla nečistota a zregulována práce žlučového ústrojí. Jsou úplně neškodné a odporučeny všemi, kdož se akusili. Cena 25 centů. V lékárnách. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia. Adv.

Zachovávejte vaši drůbež a vepříky.

Mishicot, Wis. Měli jsme nemocného vepřika a ně dělali jsme pro něho co jsme mohli, byl stále horší a nemohl nic žrát. Zkusili jsme Váš Liniment dávati mu ho lo pítí několikrát za den a ve dvou dnech byl zase úplně zdrav. Také pro slepice se výborně osvědčil, když dávali jsme jim ho pítí s vodou. Váš Liniment jest pro každého velice výborný lék a měl by být stále v každém domě po ruce ku potřebě jak lidí tak i domácích zvířat.

Vaše upřímná, Marie Rezba, Chicago, Ill.

Váš Liniment se mi výborně osvědčil při onemocnění kuřat a slepic. Myslela jsem, že přijdu o všechny a nevěděla jsem si rady. Tu vzpomněla jsem na Váš Liniment a dávala jim ho denně párkrát do pítí a ehlle, všechna drůbež byla za pár dnů zdráva a čilá, začež mám pouze Vašemu Linimentu co děkovat. Odporučuji proto samý každému co nejvřeleji. S pozdravem Vaše, Marie Tábor.

VÁŽNÉ SLOVO HOSPODÁŘŮM A HOSPODYŇKÁM!

Nastala doba, která jest nejhorší pro vaši drůbež a všechna domácí zvířata. Každá hospodyňka ví, že dnes chov drůbeže se velice vyplácí a že drůbež do trhu ku prodejí vypěstovati dá velkého ošetřování, poněvadž podléhá různým nemocem zvlášť cholere a k zármтку milé hospodyňky padá při sebe větší péči a ošetřování. Dobrým pomocníkem při zachraňování drůbeže jest Váš náš Liniment; pomáhá vypěstovat Vám tu nejlepší drůbež, když dáte ho do pítí neb krmení v čas, jak drůbež tak všem ostatním domácím zvířatům. Těm, kteří by měli rádi zdravé a tučné vepřiky i hovčé dobytek, odporučujeme, by dávali jim Liniment do pítí, tím všeliké nemoci v těle vyhubili a dodali jim zdraví a sílu. Vyplatí se Vám tato péče a ne i ode jim v celém sousedství rovných a přinesou Vám mnohonásobný příjem do domu. Zkusíte jim dáti Liniment aspoň jednou a přesvědčíte se, jak rychle účinkuje na jejich nemoc v tento čas. Postříkáním jejich chlěvů a kurníků vodou Linimentem smíchanou odstraníte též hmyz je tak sužující a jejich vzrůstu škodící.

Z mnoha obdržných dosvědčení uvádíme pouze dvě, by přesvědčili jste se, jak důležitým prostředkem náš Liniment v každé domácnosti jest, aby zaopatřením si samého mohli jste se před možnými ztrátami drůbeže a všech domácích zvířat uchrániti. Cena malé láhve 50c, poštou 55c; velké 1.00, poštou \$1.10. V lahvi velké jest skoro třikrát tolik Linimentu, jako v malé. Posíláme do každého místa poštou vyplaceně a přiloženým návodem.

Theopholine Remedy Company, Dept. 10, South Bend, Indiana MARIE VOTÝPKA, předsedkyně.

SEVERO - NĚMECKÝ LLOYD

BALTIMORE - BREMEN

Velké, moderní, dvoušroubové jednokajutové parníky. Lahodná jídla. Všechny kajuty uprostřed lodí. Naprostá bezpečnost. Bezdrátová telegrafie. Podmořské signály.

Přiměřené ceny: Druhá kajuta.....\$57.00 Třetí kajuta.....\$35.00 Pouze na "Rhein", "Main" a "Neckar". Mezipalubí.....\$33.00

Když jedete navštívit starý domov v Čechách, jeďte přes Baltimore. Když posíláte pro své příbuzné neb přátely, by přijeli do Ameriky z Čech, kupte jim vyplacené lístky přes Baltimore.

O úplné podrobnosti požádejte: A. SCHUMACHER & CO., General Agents, BALTIMORE, aneb jejich zástupce v celých Spojených Státech. H. CLAUSENIUS & CO., General Western Agents, CHICAGO.

HOTEL HARNEY Nový Hotel Harney, úplně o-hnivzdorný, moderně zařízený v každém ohledu. Ceny mírné, \$1.00 a \$1.50 denně z pokoje. Obsluha vzorná. Jan -14e. Telefon hotelu: Doug. 1288. Tel. hostince: Doug. 6095. ROH 14. a HARNEY UL., OMAHA

JOHN F. ROUŠAR, Pres. & Treasurer. EUGENE PAŘÍZEK, Secretary. JOHN F. ROUŠAR CO., 914 Farnam Street, Omaha, Nebr. NOVĚ OTEVŘENÝ největší ryze český velkoobchod na západě vínem, kořalkou, jemnými likéry a láhiovým pivem. Každým hostinským a krajanům v Nebraska, v Dakotě, Kanaze, Iowa, Montaně, uvádíme v známost, že ryze české otvírali největší ryze český velkoobchod láhiovým pivem a ryze českého pivovaru Atlas v Chicago, Ill., s čistými, osvěžujícími domácími a importovanými víny, vřelými likéry všeho druhu, nejlhodnějšími domácími všemi druhy a kořalkou, prave lo liky pro špatně se-livenci a vin, se do oboru tohoto spadá mnohá už sáa kousit. Žadáme české pány hostinské, by zadali své objednávky pro našu jednateř, kteří je v brzo zavěsí a uložoume předem, za každou a našim zboží, cenou, vracena, obsluha a dopravou úplně bezplatně. Za spokojenost ručime. Nezapomínejte adresu: John F. Roušar Co., 914 Farnam Street, Omaha, Nebraska